

KÖZLEG ÉS VIDÉKE

Magyar Nemzeti Múzeum
(Kötelempéldány)

ELŐFIZETÉSI ÁR egynegyed évre:
Helyben házhoz szállítva 16000 korona,
Vidékre postán 22000 korona.
Külföldre egy évre 3 dollár (50 szokol).

Megjelenik minden vasárnap.
Felelős szerkesztő és kiadó: Rónai Frigyes.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kőszeg, Várkör 39. sz.
Telefon-szám 28.

Ryilítér sora 4000 korona.
Mírdatások millimétersoronként 500 K.
szódmítatnak.

A legjobb uton.

Amíg a magyarországi lapok egyrésze féltelen lendülettel használja ki azt a pillanatnyi helyzetet, hogy a frankhamisítás ügye a további nyomozás stádiójában van és annak minden részletét nyilvánosságra hozni nem lehet, ép a nyomozás érdekében. A külföldi sajtónak az a része, mely nem tartozik a magyarellenés gyűrébe, higgadt várakozással és tárgyilagossággal ítéli meg az eseményeket. Így a bécsi lapok nagy része, különösen a „Neue Freie Presse” határozottan azon az állásponton van, hogy a frankhamisítási ügyben a magyar kormány, jelesen gróf Bethlen miniszterelnök a legkorrektebb módon járt el akkor, amikor a nyomozásnak szabad folyását engedte. Nem akarja itt senki eltussolni ezt a bűnügyet, melynek eredményét mi tudjuk, Nádossy Imre országos főkapitányt is letartóztatták. Sem ennek a magasállású közhivatalnoknak, sem herceg Windischgrätznek társadalmi súlya és összeköttetései nem akadályozzák a nyomozás, illetve eljárás menetét. Ebből azt a következtetést vonja le az említett egyik legtekintélyesebb bécsi újság, hogy Magyarország sorsa ezekben a nehéz időkben kitűnő kezekben van, gróf Bethlen István kezében és az európai megítélés előtt e tényével miniszterelnökünk még magasabbra emelkedett.

Ugyanígy értelemben nyilatkozott Van de Sande Bakhuysen, Hollandiának budapesti ügyvivője is, aki szerint abban a pillanatban, amint ez a bűnügy a bünyügyi hatóságok elé került nyomozás és megtörles végett, elvesztette azt a jelentőségét, amit Magyarországgal, vagy a kormánnyal szemben ellenséges állásponton álló újságok az esetnek tulajdonítanak és olyan affére degradálódk, amely már különösebben az európai politikai köröket nem is érdekli. Nincs tehát arról, amiről egyes budapesti újságok mint lehetőségéről megemlékeztek, hogy a hollandiaiak az ott üdülő magyar gyermekeket haza szándékoznak küldeni. Szóval a magyar becsületnek minden károsodása nélkül nézik a derék hollandusok az ügy további lefolyását. Megemlíti továbbá a nyilatkozat azt, hogy közelről figyelni gróf Bethlen

István működött és elismeréssel hangsúlyozza, hogy kitűnő államférfiúnak tartja, akinek energiáját és politikai képességeit a legőszintebben bámulja. Amit gróf Bethlen István az ország érdekében tesz, az egész külföld elismerésére méltó.

Ha végigszaladunk képzeletünkkel a legnagyobb politikai és társadalmi közéletének történetén, nem egy esetben állapíthatjuk meg azt, hogy mindegyikben fordultak elő olyan botrányok és bűnyügek, amelyekben magas állású közhivatalnokok voltak, mint tettesek, vagy részesek érdekelve. Hiszen a híres panamabotrány Parisban, vagy a Dreyfuss-ügy nem olyan régen történtek, hogy az olvasóközönség ne emlékezzék azokra. Felemlíthetnők a híres szállítási botrányt is, amely néhai Ferenc József császársága idejében történt Ausztriában, amikor Bruck hadügyminiszter és más nagy állású császári hivatalnok egyre másra lötték magukat fejbe a botrányba belekeveredve. A lényege az ilyen bűnyügeknek az, hogy a kormány azok kinyomozását, és megtörlesztését minden mellékgondolat nélkül azokra a fórumokra ruházza, amelyek az eljárásra kompetensek. Ha ez megtörtént, semmiféle kormányra nem vet árnyékot az, ha esetleg volt magasállású közegei is ludasok. Most véletlenül nálunk pattant ki egy ilyen bűnyeset. Az ügyészség és a bíróságok minden társadalmi korlát nélkül dolgoznak benne és a bűnyösöket nem védi meg, amint látjuk sem a magas állás, sem a hercegi palást. A többi már nem a politika, hanem a bünyügyi krónika rovatába tartozik.

A földművelés mérlege.

Az Országos Mezőgazdasági Kamara összefoglaló jelentésben mutatja be az ország múlt évi mezőgazdaságának mérlegét. Ebben az összefoglaló jelentésben összesűrítve és cáfolhatatlan számbeli adatokkal támogatva megtalálja az olvasó mindazokat a panaszokat, amelyek a gazdák részéről az elmúlt esztendőben elhangzottak és amelyekről nagyon sokszor hallottuk azt, hogy tulajdonképpen nem egyebek a magyar gazda megszokott tulzásainál.

Nos hát a statisztikai adatok a gazdáknak

igazat adnak. Kitűnik belőlük, hogy a mezőgazdaság komoly erőfeszítéssel igyekszik visszatérni a békebeli termelés színvonalára. Jelentékenyen fokozta a műtrágyafogyasztást és ennek köszönhető, hogy a termés eredményét kapásokban fölülmulják az 1911—15. évi átlagok.

Valóság azonban, hogy a kedvező termés-átlagnak nemcsak magángazdasági, de nemzetgazdasági eredményeit is lényegesen csökkenti az értékesítési viszony. Nemcsak a mezőgazdasági szemes termények ára morzsolódott le, ugyanakkor, amikor a munkabérek nem csökkentek, gazda ipari szükségleteinek árai pedig emelkedtek, hanem az állatárak is nagy mértékben csökkentek, a hizlalás jövedelmezősége pedig annyira megszűnt, hogy a gazdák igás állatokat visznek vágóhidra.

A mezőgazdasági termelés költségeinek növekedésénél különös hangsúly van azon a tényen, hogy a produktumok árviszaféjldésével szemben a termelés viteléhez szükséges eszközök és anyagok olcsóbbodása nemcsak be nem következett, de az 1924. évvel szemben rosszabbodott is azáltal, hogy az autonom vámtarifa immár egy esztendeje változatlanul fennálló ipari tételeinek eredményeképpen a mezőgazdaság ipari szükségleteinek ára, egyik másik cikkben jelentékenyen emelkedett.

Az 1924. év első háromnegyedében a behozatal 474,6 millió aranykoronát tett ki, 1925. év IX. havában ez az összeg 526,1 millió aranykoronára emelkedett. Az új vámtarifa tehát nemcsak hogy nem korlátozta a behozatalt, de a mezőgazdaság szempontjából is súlyos terhet jelentett, mert a behozatal emelkedése nagyrésztben a mezőgazdaság termelésnek immár tovább nem hallasztható rekonstrukciójával áll összefüggésbe.

Ha mindezeket kívül figyelembe vesszük a közterheknek növekedését, akkor nem nehéz megérteni, hogy a gazdák jelentékenyen része fokozatosan válik meg felszerelési ingóságaitól, majd pedig földjétől is. Az eladó birtokok száma egyre növekszik, vevők pedig alig jelentkeznek. Ennek eredménye a föld árának folytonos csökkenése, de nem kevésbé súlyos a haszonbérlok hely-

Nádassy Tamás erőszakoskodásai Kőszegen 1610. évben.

(Eddig nem közölt adatok nyomán.)

Nem akarom lovag és báró Nádassy Tamás, ki a Boesky féle felkelésnek idején a veszélyeztetett magyar szabadságnak védelmére kelt, — Kőszeg város polgársága ellen elkövetett cselekedeteinek jellemzésére az igazi szót használni, tehát csak azt mondom, erőszakoskodott. Még ifju Jurisits Miklósnál is erőszakosabb volt. Erőszakoskodott, mert akkori időben az országban a törvény és jogrend teljesen felbomlott. Nem is létezett. Balvillongás és külföldi siettet mindenkor a teljes felfordulást, pláne azon időben, midőn jogrend nem tudott kifejlődni és ez országunk sorsát az elhatalmasodott oligarchiák intézték. Ezek közé tartoztak a Nádassyak. Gróf Nádassy Ferencnek erőszakoskodásait már közzétettem, de apjának Nádassy Tamásnak garázdálkodásai tulajdonul haladják fának érző, nemes emberhez nem illő cselekedeteit.

— Kőszeg város tanácsa bokrétába szedte Nádassy Tamásnak 1610. március hó 3., 4. és 5. napján a városon és a polgárságon — amint a notárius írja — elkövetett durva, tür-

hetetlen és bűnyös erőszakát, (Groben unleidlichen und strafmä-sigen Gewalt) és a részletes jegyzéket Mátyás magyar királynak beküldött.

E külön jegyzék felsorolja, hogy Nádassy Tamás Freysinger Mihály vbirótól 20, Hostothy Mihálytól 19 $\frac{1}{2}$, Müllner Benedektől 12, özv. Huber Balázsától 15, Schuster Mátyástól 6 $\frac{1}{2}$, Pfeiffer Mihálytól 7 $\frac{1}{2}$, postamestertől 15 $\frac{1}{2}$, Pamer Benedektől 14 (rebellio alatt 2000 tallért) Héra Balásztól 15, Tschöcke Györgytől (Czeke) 20 $\frac{1}{2}$, Pigner Henrikától 10, Babotsay Lőrinetől 8, Bernhardt Jakabtól 5 $\frac{1}{2}$, Lada Gergelytől 8, Balogh Pétertől 18, Schmidt Jakabtól 10 $\frac{1}{2}$, Weörös Jónástól 11, Salamon Györgytől 8 $\frac{1}{2}$, Molnár Jánostól 10 $\frac{1}{4}$, Gazdag Páltól 13 $\frac{1}{4}$, Paar Miklóstól 12 $\frac{1}{2}$, Zsombor Páltól 7, Thunya Gergelytől 8 $\frac{1}{2}$, Schwarz Andrástól 8 $\frac{1}{2}$, Wagner Györgytől 12, László Pétertől 8, stb. összesen 748 $\frac{1}{2}$, akó bort erőszakkal elvett és a várába szállította.

Mathias kalmártól Nádassy Tamás elvett négy vég vásznat, özv. Valentin Borbálától és Szabó Györgytől egy egy vég posztót, Kürszner Mátyás, Pál és Györgytől bélést és prémet, 65 tallér értékben, Andrassy szürszabótól egy köpenyeg 20 tallér értékben, Szabó Benedektől magyar ruhát 18 tallér értékben, Schmidt Gergely, ki egy szekeret csinált, 11

tallért munkadíjából levont, Tschöcke (Czeke) Mihály fizekustól éjjel szolgálai által az összes kályhákat, — Salamon Gergely kalapostól kalapokat 1 $\frac{1}{2}$ tallér értékben.

Nádassy Tamás Hochholzer Gergely kereskedőnek 40 tallér, Eggl Fülöp posztókereskedőnek szinte 40 tallér tartozását nem fizette meg, sem Marhon Ferencnek 10 tallért, ki azt neki készpénzben adta. Ilyenformán Nádassy 90 tallérral magát kielégítette (zalhaftig gemacht).

Azon polgároknak, kiknek se bora se pénze s szarvasmarhája nem volt, házait iratta nevére Nádassy Tamás, amit ő annál könnyebben megtehetett, mivel a telekkönyveket a kőszegi uradalom kezelte. (A kőszegi telekkönyveknek az uradalomnál való kezelését a város mindig kifogásolta, miről külön eikkben fogok beszámolni).

114 háztulajdonos volt, kiknek házait nevére iratta és ezáltal alattvalóivá tette mindaddig, míg ő neki egyenkint 40 tallért meg nem fizettek. A háztulajdonosok névsorában találtam Hartman Kristóf, Szabó Imre, Mátyás, János, Mihály, Marton, Péter, Gáspár, Gergely (most Kasper) Schwarz Báliot, Szűcs Balázs, Török Lőrinc, Andrassy Martin, Olasz János, Lada István, Hörman János (H. Mihálynak tán edesatyja?) Paar Mihály, Hoffman Fülöp, Ungor

